

Füruş Fərruxzad

Puç

Gözlərin qəm qutusunda
yatmışdır
soyuq və səssiz.
Baxışın diliylə demişdi onlar
deyilməmişləri səndən daha tez.

Məndən və məndə gizlənən hər şeydən
qaçırdın,
qurtulurdun.
Yadimdadır, bu yolda bir gün
məni səbirsizcə öz arxanca
çəkirdin,
çəkirdin.

Sonuncu dəfə,
sonuncu dəfə,
Görüşün sonuncu o acı anı
gözümə mənasız göründü dünya.
Külək nalə çəkdi, mən qulaq asdım
payız yarpağının xişiltisina.

Yenə də çağırıb qovdun məni sən,
qovdun və sonra da fil sümüyündən
bir taxtda oturtdun yenidən məni,
dalğanın içində çəkdi sən məni.

Paltarım olsa da qəm qumasından,
illərlə qəlbimdə ömür sürmüsən.
Eşq tutub gözümü, mən bilməmişəm,
nəsən sən,
kimsən sən.

Gecənin soyuq xiyabanlarında

Mən peşman deyiləm.
Mən bu təslimi düşünürəm,
bu ağrı dolu təslimi.
Öpdüm öz qətl yerimin təpələri üstündəki
tale xaçımı.

Gecənin soyuq xiyabanlarında
cütlükler həmişə şübhə ilə
tərk edirlər bir-birlərini.
Gecənin soyuq xiyabanlarında
"Xudahafiz, xudahafiz"dən başqa
bir səs yoxdur.

Mən peşman deyiləm.
Qəlbim zamanın o yanında axır sanki.
Həyat təkrarlayacaq mənim qəlbimi

və külək göllərində üzən zəncirotu
təkrarlayacaq məni.

Ah, görürsən
necə çatlayır dərim?
Necə mayalanır süd
mavi damarlarında bu soyuq döşlərimin.
Ah, görürsən
qan mənim döyümlü belimdə
necə cücertməyə başlayır
qiğırdığını?

Mən sənəm, sən.
Sevən bir kəsəm mən.
Mən o kəsəm ki, öz daxilində
bəlli olmayan bir bağlantı
və minlərlə naməlum,
qəribə şey tapıram qəfildən.

Mən kəskin istəyi yəm yerin.
Bütün çöllər bar götürsin deyə,
özümə çəkirəm bütün suları.

Qulaq as
mənim əlçatmaz səsimə
səhər dualarının qatı dumanında.
Və güzgülərin səssizliyində mənə bax.
Gör ki, yenə əllərimin qalıqları ilə
necə toxunuram
bütün yuxuların qaranlıq dərinliyinə.
Və döymə etdirirəm ürəyimə
məxluqatın məsum səadətləri üstündəki
qanlı bir ləkə kimi.

Mən peşman deyiləm.
Məndən danış, ey sevgilim!
Məndən danış gecənin
soyuq xiyabanlarında tapacağın
və mənim kimi aşiq gözləri olan
başqa bir mənə.
Və gözlərinin altındakı
mehriban cizgilərdən
öpərkən o, hüznlə
yadına sal məni.

YUXU

Astaca gecə çökürdü
qaranlıq şüşələrə isti kültək.
evin həyatindəki kölgə təsvirlərini
durmadan alt-üst edirdi külək.
Tüstütək dalğalanırdı divarda
nilufər qırımları.
Şam ağacları arasından görünən
cadugor ay işığı
sönük bir çırąqla süründürdü astaca.
Öz sərgərdan ruhunu axtarırıdı sanki
zülmət məzarlıqda.

Mən süküt və təşvişdən bezərək,
yatağımın qoynuna süründüm.

Dedim: "Ey yuxu, ey barmağının
ucu yaşıl bağların açarı,
Ey gözləri qayğısız balıqların
qaranlıq gölməçəsi!
Heybəni ağlayan körpəmin üzünə aç
və məni unutqanlıq pərilərinin
çəhrayı rəngli diyarına apar özünlə!"

Yorğun

Əbədi dinclikdir mənim diləyim,
Usandım boşuna ümid etməkdən.
Qoy daha artmasın könlümdə həsrət,
Sonsuz bir rahatlıq istəyirəm mən.

Qəlbimdən keçərək söyləyirəm ki,
O tərs inadkardan keçəm, yaxşıdır.
Onun o atəşli öpüşündənsə,
Ağulu şərbətdən içsəm, yaxşıdır.

O, elə sandı ki, sərxoşcasına
Yatdımsa bir gecə yatağında mən.
Bu qalan ömrümün hər gecəsini
Yatmışam yadların qucağında mən.

Daha nadanlıqla onun eşqinə
Qurban eyləmərəm mən qürurumu.
Bəlkə bundan sonra tapa bilərəm
İtmış sevincimi, həm hüzurumu.

O kəs ki, könlümə vermişdi fərəh,
O kəs ki, ümidi, sevincim idi,
Hər yerdə haqqımda heç düşünmədən
"Sadəlövh, adı bir qadındı" dedi.

Hani o uşaqlıq səmimiyyəti?
Alışib-yanıram bu hiylələrdən.
Ey ölüm, sənin o lal dodağından
Ölümsüz bir öpüş istəyirəm mən.

Get, başqa qadına apar bu kibri
Ki, sənin eşqinə bel bağlaşmasın.
Sənin bu ağırlı bədənini o,
Sevgiyə, lütfə qucaqlamasın.

Tapmazsan yoluna səpdiyim eşqi,
Başqa ürkəkləri axtarma nahaq.
Sənin dodağını öz dodağımtək
Atəşə qərq etməz başqa bir dodaq.

Zəif gözləmlə səni axtarırıb,
Yollarda nigaran olmaram artıq.
Sənin o xəyalala dalmış gözünü
Düşünüb yuxusuz qalmarım artıq.

Sənlə görüşməyin xəyalın qurub,
Ardınca düşmərəm dərbədər daha.
Səninçün dəlitək, ey əbəs ümid,
Olmaram özümdən bixəbər daha.

O kiçik otağın lal zülmətində
Çarəsiz qalaraq eyləmərəm qəm.
Gözümüz dikib də hər an qapıya,
Hamidan gizlində mən ah çəkmərəm.

Sən, ey safürəkli, safqəlbli qadın,
Kişidən sədaqət umma heç zaman!
O, bilmir məhəbbət nədir, sən ona
Nəbadə könlünün sərrin açasan!